

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **E. Z.**

skazanego z art. 280 § 2 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 27 maja 2014 r. wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 maja 2005r. w sprawie II AKa (...) utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 30 grudnia 2004r. w sprawie III K (...) na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić wniosek,

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. R. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za wykonanie z urzędu czynności w sprawie o wznowienie postępowania,

3. zwolnić wnioskodawcę od ponoszenia kosztów sądowych postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 30 grudnia 2004r. w sprawie III K (...) wnioskodawca E. Z. został uznany winnym popełnienia dwóch czynów zakwalifikowanych z art. 280 § 2 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. oraz czynu zakwalifikowanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 12 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 20 maja 2005r. w sprawie II AKa (...) utrzymał w mocy powyższe orzeczenie.

Wnioskodawca oparł swój wniosek o wznowienie postępowania w sprawie na przesłance z art. 540 § 1 pkt 2 a k.p.k. wskazując, że w sprawie ujawniły się nowe dowody, które nie były znane sądom rozpoznającym sprawę.

Dowodami tymi miałyby być:

1. zeznania R. S. ,
2. M. T.,
3. R. L.
4. Ł .L.
5. P. M.

Podnosząc powyższe obrońca skazanego wniósł o:

- wznowienie postępowania,
- uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Okręgowego w Ł.,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ś.
- zasądzenie nieopłaconych kosztów zastępstwa procesowego udzielonego z urzędu.

Prokurator Prokuratury Generalnej w odpowiedzi na pismo obrony wniósł o oddalenie wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wznowienie postępowania sporządzony przez obrońcę E. Z. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadniczą kwestią wymagającą podniesienia przy rozpoznawaniu niniejszego wniosku, jest sama treść art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Pamiętać trzeba tu, że

instytucja wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania ma charakter wyjątku od zasady niewzruszalności prawomocnych wyroków sądów, a co za tym idzie, przesłanek jej stosowania nie można interpretować rozszerzająco. Przesłankę zaś z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. ustawodawca sformułował, wskazując że postępowanie karne może być wznowione wówczas, gdy ujawnią się nowe dowody, nieznane przedtem sądowi, dowodzące tego, że skazany czynu nie popełnił., czyn jego nie stanowi przestępstwa lub nie podlega karze.

W niniejszej sprawie wnioskodawca nie przedstawił jakichkolwiek dowodów, które odpowiadałyby wskazanym kryteriom ustawowym.

Wnioskodawca ograniczył się do wskazania źródeł dowodowych w postaci zeznań pięciu świadków. Wniosek nie formułuje jednak już żadnych tez dowodowych, na jakie to konkretne okoliczności świadkowie ci mieliby zostać przesłuchani. Obrona poprzestała jedynie na wskazaniu, że czterej pierwsi z wymienionych we wniosku świadków „**mogą** (podkreślenie SN) posiadać rozległą wiedzę dotyczącą sprawców przestępstw, które zostały przypisane E. Z.”. Założenie to ma zatem charakter hipotetyczny i nie wiadomo, czy choćby zdaniem obrony, świadkowie ci faktycznie posiadają jakąkolwiek wiedzę na temat wydarzeń istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a w szczególności taką, która odpowiadałaby przywołanym wyżej kryterium ustawowym. Wnioskodawca nie wskazuje nawet, aby w jego ocenie, a przede wszystkim w oparciu o jego znajomość sprawy, świadkowie ci posiadali takowe wiadomości.

W tej sytuacji nie sposób przyjąć, że wniosek sporządzony w niniejszej sprawie spełnia kryteria z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.

Odmienne ocenić należy wskazany w uzupełnieniu wniosku wznowieniowy dowód w postaci zeznań świadka P. M. Kwestia ta była bowiem szczegółowo badana przy rozpoznawaniu poprzedniego wniosku o wznowienie postępowania – z dnia 24 maja 2012r. Przedmiotem badania była wówczas co prawda przedłożona przez wnioskodawcę umowa kupna agregatu prądotwórczego z dnia 9 stycznia 2003r., a nie zeznania świadka, który miałby ową umowę sporządzić, o co wnioskodawca wnosi obecnie, lecz choć źródła dowodowe są w tym wypadku różne, to dowód dotyczyć miałby dokładnie tych samych okoliczności. Okoliczności te zaś zostały przeanalizowane, czemu Sąd Najwyższy dał wyraz na

k. 7 – 8 swego uzasadnienia. Z rozważań Sądu Najwyższego jednoznacznie wynika, że wersja zdarzeń z dnia 9 stycznia 2003r. zaprezentowana w wyjaśnieniach skazanego pozostaje w rażącej sprzeczności z wersją zaprezentowaną we wniosku wznowieniowym. Tezę tę należy odnieść do obecnego wniosku – w części będącej jego uzupełnieniem. Wniosek obecny, w tej części, co do istoty, ma charakter dokładnie tożsamy z treścią wniosku już rozpoznanego.

Mając na względzie omówione wyżej okoliczności brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Przewodniczący: Sędzia SN (Jerzy Grubba)

Sędziowie: SN (Dorota Rysińska)

SN (Andrzej Stęka)